

**Barselonas process - Savienība Vidusjūras reģionam**

**Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par Barselonas procesu – Vidusjūras reģiona valstu savienību (2008/2231(INI))**

*Eiropas Parlaments,*

- ņemot vērā Barselonā 1995. gada 27. un 28. novembrī notikušās Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ārlietu ministru konferences laikā pieņemto Barselonas deklarāciju, ar ko izveido Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerību,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 20. maija paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei „Barselonas process – Vidusjūras reģiona valstu savienība”(COM(2008)0319),
- ņemot vērā to, ka Briseles 2008. gada 13.–14. marta Eiropadome apstiprināja Barselonas procesu – Vidusjūras reģiona valstu savienību,
- ņemot vērā Parīzē 2008. gada 13.jūlijā notikušās augstākā līmeņa sanāksmes, kas veltīta Vidusjūras reģiona valstīm, kopīgo deklarāciju,
- ņemot vērā Vidusjūras reģiona valstu savienības 2008. gada 3. un 4. novembrī Marseļā notikušās ārlietu ministru sanāksmes nobeiguma deklarāciju,
- ņemot vērā 2007. gada 5.–6. novembrī Lisabonā notikušās Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ārlietu ministru konferences secinājumus,
- ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu augstākā līmeņa sanāksmi, kas notika 2005. gada 27. un 28. novembrī, lai atzīmētu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerības desmito gadskārtu,
- ņemot vērā Vidusjūras reģiona valstu parlamentārās asamblejas (EVPA) Prezidija 2008. gada 12. jūlija deklarāciju, EVPA 2008. gada 13. oktobra deklarāciju par Vidējo Austrumu miera procesu un EVPA 2008. gada 13. oktobra ieteikumu Barselonas procesa – Vidusjūras reģiona valstu savienības pirmajai ārlietu ministru sanāksmei,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2008. gada 9. oktobra atzinumu,
- ņemot vērā Rabatā 2008. gada 16. oktobrī notikušās Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Ekonomikas un sociālās padomes augstākā līmeņa sanāksmes deklarāciju,
- ņemot vērā EVPA prezidentūras nobeiguma deklarāciju, kā arī EVPA ieteikumus, ko tā pieņēma ceturtajā plenārsēdē 2008. gada 27. un 28. martā Atēnās,
- ņemot vērā 2008. gada 16. un 17. novembrī Strasbūrā notikušo *EuroMedScola* partnervalstu un Eiropas Savienības valstu jauno pilsoņu sanāksmi,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Eiropas Savienības politiku attiecībā uz Vidusjūras reģionu un konkrēti 2008. gada 5. jūnija rezolūciju par Barselonas procesu:Vidusjūras

reģiona valstu savienība<sup>1</sup>,

- ņemot vērā Komisijas 2003. gada 21. maija paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “ES cilvēktiesību un demokratizācijas pasākumu pastiprināšana kopā ar Vidusjūras reģiona partneriem – Stratēģiskās pamatnostādnes” (COM(2003)0294),
  - ņemot vērā Komisijas 2006. gada 4. decembra paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam „Par Eiropas kaimiņattiecību politikas nostiprināšanu” (COM(2006)0726),
  - ņemot vērā 2007. gada 15. novembra rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politikas nostiprināšanu<sup>2</sup>,
  - ņemot vērā tā EVPA prezidentūras prioritātes (2008. gada marts – 2009. gada marts),
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu, kā arī Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Konstitucionālo jautājumu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A6-0502/2008),
- A. tā kā Vidusjūras baseinam ir īpaša nozīme un tā kā globalizācijas un miermīlīgas līdzāspastāvēšanas uzdevumu dēļ palielinās Eiropas Savienības un partnervalstu kopējo interešu skaits, un tā kā līdz ar to ir jānodrošina lielāka reģionālā kohēzija un jāizstrādā kopēja politiskā stratēģija reģionā,
- B. tā kā Eiropas Savienībai ir jāturpina īstenot apņemšanos sasniegt ANO Tūkstošgades attīstības mērķus,
- C. tā kā ekonomiskās, politiskās un kultūras atšķirības starp Vidusjūras ziemeļu un dienvidu krastiem aizvien paplašinās un tā kā šī nevienlīdzība ir jānovērš, lai būtu iespējams izveidot kopīgu miera, drošības un labklājības telpu,
- D. tā kā ir pašos pamatos un uz rezultātiem orientētā veidā jāpārveido un jāpadziļina Eiropas Savienības un Vidusjūras reģiona valstu attiecības, piešķirot nozīmi vienlīdzībai starp partneriem un izmantojot jau paveikto, taču arī ņemot vērā līdz šim īstenotos politikas virzienu ierobežojumus un trūkumus, it īpaši neapmierinošos Barselonas procesa rezultātus,
- E. tā kā Eiropas kaimiņattiecību politikai ar Vidusjūras reģiona valstīm ir ierobežojumi, kas, sniedzot priekšroku divpusējām attiecībām, ir izrādījušies nelīdzsvaroti un nespējīgi sniegt ieguldījumu kopējā būtisko reformu procesā reģionā,
- F. tā kā ir jāizveido tādas Eiropas Savienības un Vidusjūras reģiona valstu attiecībās visā Vidusjūras baseinā, kuras balstītos uz ciešām partnerattiecībām un kuru pamatā būtu cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošana,
- G. tā kā kopš Barselonas procesa uzsākšanas dažās partnervalstīs nav gūti būtiski panākumi attiecībā uz vairāku kopēju vērtību un principu ievērošanu, kas uzsvērti 1995. gada Barselonas deklarācijā, kurai šīs valstis ir pievienojušās, it īpaši attiecībā uz demokrātijas,

---

<sup>1</sup> Pieņemtie teksti, P6\_TA(2008)0257.

<sup>2</sup> OV C 282 E, 6.11.2008., 443. lpp.

cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu,

- H. tā kā ir nepieciešams veicināt teritoriālo un ekonomisko integrāciju starp Vidusjūras baseina valstīm; tā kā patiesu reģionālo un ekonomisko integrāciju var panākt tikai tad, ja ir gūti konkrēti panākumi pašreizējo konfliktu atrisināšanā un demokrātijas un cilvēktiesību jomā,
- I. tā kā ciešākas attiecības starp Eiropas Savienības un Vidusjūras reģiona valstīm ir radījušas būtisku tirdzniecības pieaugumu starp šīm valstīm, tomēr neatjaunojot un nemodernizējot attiecīgo infrastruktūru,
- J. tā kā valstu un valdību vadītāji 2008. gada 13. jūlija Parīzes Augstākā līmeņa sanāksmes par Vidusjūru kopīgajā deklarācijā atzina, ka EVPA būs likumīga Barselonas procesa – Vidusjūras reģiona valstu savienības parlamentārā izpausme, tajā pašā laikā paužot stingru atbalstu EVPA nozīmes pastiprināšanai tās attiecībās ar Vidusjūras reģiona partnervalstīm,
- K. uzsverot, ka valdību līmenis ir nepietiekams, lai risinātu visas politiskās attiecības starp Eiropas un Vidusjūras reģiona valstīm,
- L. uzsverot EVPA nozīmīgo lomu kā vienīgajai parlamentārajai asamblejai, kas veicina dialogu un sadarbību Eiropas un Vidusjūras valstu reģionā, lai apvienotu 27 Eiropas Savienības dalībvalstis un visas Vidējo Austrumu miera procesā iesaistītās puses,
- M. tā kā ir svarīgi nodrošināt vietējo pašvaldību un reģionālo iestāžu līdzdalību Barselonas procesa – Vidusjūras reģiona valstu savienības izstrādātajos projektos un iniciatīvās un ņemt vērā šo iestāžu nesenos ieteikumus,
- N. tā kā ir svarīgi nodrošināt sociālo partneru un pilsoniskās sabiedrības līdzdalību Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu attiecību atjaunošanā,
- O. atgādinot, ka nav jāpalielina jau pastāvošo instrumentu, politikas virzienu un institucionālo līmeņu skaits un ka tiem nav jāpārklājas, un ka ir jānodrošina saskaņa visā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu sistēmā,
- P. uzsverot nepieciešamību pēc ātras un mierīgas visu konfliktu atrisināšanas, kuros iesaistītas Vidusjūras reģiona valstis, un ņemot vērā kultūru dialoga saglabāšanas nozīmi šajā sakarībā,
- Q. tā kā nesena Izraēlas un Palestīnas konflikts ietekmē Eiropas un Vidusjūras reģiona partnervalstu politisko dialogu un var apdraudēt vairāku jaunās struktūras paredzēto mērķu īstenošanu,
- R. tā kā ieilgušais risinājuma trūkums dziļajai politiskajai spriedzei Rietumsahārā neveicina Eiropas un Vidusjūras reģiona partnerības atjaunošanu;
- 1. uzskata, ka kopīgā deklarācija, ko pieņēma valstu un to valdību vadītāji 2008. gada 13. jūlijā Parīzē notikušajā Vidusjūras reģiona valstu augstākā līmeņa sanāksmē, ir ieguldījums miera nodibināšanā un pārticībā un būs solis uz priekšu ekonomiskās un teritoriālās integrācijas virzienā, kā arī sadarbībā ar ekoloģiju un klimatu saistītos jautājumos starp Vidusjūras reģiona valstīm, ja izdosies īstenot šajā priekšlikumā paustos solījumus un sasniegt konkrētus un redzamus rezultātus; norāda, ka procesā neiesaistīto

valstu pievienošanās partnerībai palielina iespējas sasniegt mērķi izveidot vienlīdzīgas attiecības starp Eiropas Savienību un Vidusjūras reģiona partnervalstīm un plaši risināt reģiona problēmas;

2. atgādina 2009. gada 15. janvāra rezolūcijā par situāciju Gazas joslā pausto nostāju<sup>1</sup> un pauž bažas par Izraēlas un Palestīnas konflikta padziļināšanos, kas jau ir skāris politisko dialogu starp Eiropas un Vidusjūras reģiona partnervalstīm; uzskata, ka ir svarīgi nepieļaut turpmāku kavēšanos šajā Savienības Vidusjūrai sākotnējā posmā, un pauž cerību, ka sadarbība atkal atjaunosies cik vien iespējams drīz, sniedzot ieguldījumu kopīgā mērķa īstenošanā nodibināt mieru Tuvajos Austrumos; uzsver, ka, ņemot vērā principus, par kuriem tika panākta vienošanās 2008. gada 13. jūlija sanāksmē Parīzē un iepriekšminētajā ārlietu ministru 2008. gada 3. un 4. novembra sanāksmē Marselā, Savienības Vidusjūrai jaunajām iestādēm būtu skaidri jākoncentrējas uz projektiem orientētu dimensiju, kas ir būtiska tās pievienotā vērtība;
3. atzīmē, ka 2008. gada 3. un 4. novembrī Marselā notikušajā ārlietu ministru sanāksmē tika ierosināts dēvēt Barselonas procesu – Vidusjūras reģiona valstu savienību par Vidusjūras reģiona valstu savienību; uzskata, ka šāds aicinājums ļaus piešķirt lielāku nozīmi vienlīdzībai partnerībā ar mērķi īstenot ekonomiskās un teritoriālās integrācijas projektus; tomēr uzskata, ka Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu attiecību stratēģiskā vērtība un Barselonas procesā sasniegtais, it īpaši pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanās, būtu no jauna jāapstiprina politikas virzienos, ko Eiropas Savienība ir jau izstrādājusi kopā ar Vidusjūras reģiona partnervalstīm, izmantojot reģionālas un apakšreģionālas programmas un kopīgas pamatnostādnes, uz kurām balstās divpusējā sadarbība;
4. šajā sakarībā prasa Padomei un Komisijai nodrošināt saskaņotu Eiropas Savienības rīcību, it īpaši attiecībā uz iespējamo institucionālo attīstību (konkrēti Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos kā Komisijas priekšsēdētāja vietnieka lomu) un Kopienas budžeta izmantošanu;
5. atzinīgi vērtē to, ka Vidusjūras reģiona valstu savienības izveidošana tika atbalstīta Eiropas Savienības iestādēs;
6. apstiprina lēmumu sniegt priekšroku daudzpusējai sistēmai, nosakot dažus vērienīgus projektus, kas jāveic, izmantojot jaunos Barselonas procesa – Vidusjūras reģiona valstu savienības instrumentus; tomēr ņem vērā to, ka pašās Vidusjūras baseina valstīs nepastāv ekonomiskās un teritoriālās integrācijas stratēģijas, ar ko varētu atbalstīt šos projektus;
7. uzskata, ka, lai īstenotu šos projektus, ir jāpieņem „līgumu par programmām” formula, kas atbilstīgi subsidiaritātes principam skaidri nosaka dažādu institucionālo līmeņu, proti, Eiropas Savienības, dalībvalstu, reģionu, uzņēmumu, sociālo partneru līmeņa atbildību finansējuma, pārvaldes un kontroles jomā;
8. norāda, ka Vidusjūras reģiona valstu savienības finansētie projekti ir jāatbalsta, izmantojot Kopienas un partnervalstu līdzekļus, kā arī privāto finansējumu; šajā sakarībā aicina Padomi un Komisiju precizēt un pastiprināt Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ieguldījumu un partnerības instrumenta (FEMIP), kas ar investīciju programmām veicina ekonomisko atvērību un modernizāciju, nozīmi un iniciatīvas; atkārtoti pauž atbalstu Eiropas un Vidusjūras reģiona investīciju bankas izveidei un saskaņošanai ar starptautiskajiem

---

<sup>1</sup> Pieņemtie teksti, P6\_TA(2009)0025.

investoriem; uzsver, ka ir svarīgi pārvest Vidusjūras dienvidu valstu migrantu ietaupījumus uz viņu izcelsmes valstīm, un uzskata to par izcilu un līdz šim nepietiekami izmantotu līdzekli attīstībai;

9. uzskata, ka, gaidot finanšu plāna pārskatīšanu, Eiropas Savienībai ir jānodrošina finanšu atbalsts projektiem Vidusjūras reģionā un ka tas nevar notikt uz pašreizējo un paredzēto Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu reģionālo programmu rēķina, kuras Eiropas Parlaments vairākkārt ir aicinājis pastiprināt; šajā sakarībā uzsver Eiropas Parlamenta kompetenci Eiropas Savienības budžeta procedūrā; vēlas, lai Parlaments tiktu pastāvīgi informēts par projektu attīstību;
10. uzskata, ka sekretariāts, izmantojot savu darbības spēju un sastāva politisko vērtību, varēs būtiski ietekmēt Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu attiecību atjaunošanu; aicina nekavējoties uzsākt sekretariāta darbību, lai pierādītu, ka ir iespējams pārvarēt pašreizējo spriedzi, veicinot reālus un konkrētus savstarpējās sadarbības projektus; atzinīgi vērtē to, ka tika panākta vienprātīga vienošanās par sekretariāta mītni; atgādina, ka Barselonas pilsēta ir vieta, kur tika uzsāktas Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu attiecības;
11. piekrīt, ka no ES viedokļa līdzpresidentūrai būtu jāatbilst Eiropas Savienības ārējai pārstāvībai saskaņā ar spēkā esošajiem Līguma noteikumiem; šajā sakarībā, pieņemot, ka Lisabonas līgums stāsies spēkā, pauž cerību, ka Eiropas Savienība nodrošinās konsekvenci un nepārtrauktību tās pārstāvībā Savienības Vidusjūrai jaunajās iestādēs;
12. pauž atzinību par 2008. gada 3. novembra ministru konferences lēmumu, kurā tika ņemts vērā EVPA 2008. gada 13. oktobrī Jordānijā pieņemtais ieteikums; atbalsta lēmumu piešķirt Vidusjūras reģiona valstu savienībai spēcīgu parlamentāro dimensiju, kas šādi stiprinātu tās demokrātisko likumību, par pamatu ņemot EVPA, kas būtu vēl jāpastiprina, un līdz ar to darbība labāk jāsaskaņo ar partnerības citu iestāžu darbību, apsverot iespēju tai piešķirt juridiskas personas statusu, tiesības iesniegt priekšlikumus un novērtēt ekonomiskās un teritoriālās integrācijas stratēģijas un projektus un iespēju iesniegt ieteikumus ārlietu ministru sanāsmē; sagaida, ka EVPA institucionālu atzīšanu arī atspoguļos tās līdzdalība kā novērotājai visās izpildu, valstu un valdību, ministru, kā arī augstākā līmeņa ierēdņu sagatavošanās sanāsmēs;
13. atzinīgi vērtē Vidusjūras reģiona valstu savienības ārlietu ministru lēmumu iekļaut Arābu valstu līgu kā dalībvalsti visās visu līmeņu sanāsmēs, ņemot vērā tās pozitīvo ieguldījumu miera, labklājības un stabilitātes mērķu sasniegšanā Vidusjūras reģionā;
14. uzsver nepieciešamību iekļaut reģionālās un vietējās iestādes jaunajā institucionālajā sistēmā; atzinīgi vērtē Reģionu komitejas atzinumu un priekšlikumu izveidot Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu reģionālo un vietējo asambleju (*ARLEM*);
15. uzskata, ka vienlaicīgi ar parlamentārā aspekta stiprināšanu ir jāveic līdzīgi pasākumi, lai nodrošinātu pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanos atbilstīgā Vidusjūras reģiona valstu savienības institucionālajā struktūrā, jo īpaši izmantojot mehānismus, lai nodrošinātu apspriešanos ar pilsonisko sabiedrību un sociālajiem partneriem par projektu izraudzīšanos, īstenošanu un uzraudzību; šajā sakarībā aicina EVPA ciešāk iesaistīt tās darbā Vidusjūras ziemeļu un dienvidu valstu pilsonisko sabiedrību; prasa piešķirt lielāku nozīmi sociālajiem partneriem Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ekonomikas un sociālo lietu komitejas izveidē;

16. norāda, ka vairākas valstis, kas piedalās Barselonas procesā – Vidusjūras reģiona valstu savienībā, nepiedalījās Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerībā; šajā sakarībā ierosina Padomei, Komisijai un visām Vidusjūras reģiona valstu savienības dalībvalstīm ieviest saskaņotu attiecību sistēmu, kas būtu balstīta uz Eiropas Savienības un visu Vidusjūras reģiona valstu ekonomisko un teritoriālo integrāciju; aicina Padomi un Komisiju nodrošināt, lai visām Barselonas procesa – Vidusjūras reģiona valstu savienības dalībvalstīm būtu pieejamas reģionālās programmas, kas jau bija paredzētas Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerībā;
17. uzsver, ka līdzdalība Vidusjūras reģiona valstu savienībā nav alternatīva ES paplašināšanās procesam un neskar nevienas pašreizējās vai nākamās kandidātvalsts pievienošanās perspektīvas, uzskata, ka Vidusjūras reģiona valstu savienība nekavēs citas reģionālās sadarbības iniciatīvas;
18. uzsver, ka ir padziļināti jāpārskata visa Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu politika, pastiprinot politisko dimensiju un kopīgu attīstību, un atgādina, ka Barselonas procesa – Vidusjūras reģiona valstu savienības iniciatīva nekādā gadījumā neierobežos šīs politikas plašāku darbības jomu;
19. atgādina, ka Vidusjūras reģiona valstu savienībai būtu jāpastiprina pašreizējās sadarbības formas, ko paredz Eiropas un Vidusjūras reģiona partnerība, lai nodrošinātu visām partnervalstīm iespējas piedalīties Eiropas Savienības reģionālajās programmās un attiecīgajos politikas virzienos, par pamatu ņemot prioritātes un mērķus, kas noteikti pēc savstarpējas vienošanās, atgādina, ka ir svarīgi paplašināt un pastiprināt Kopienas programmu jomu, iekļaujot partnervalstu līdzdalību, it īpaši izglītības, pētniecības un profesionālās apmācības jomā (studentu apmaiņa utt.);
20. uzskata, ka jautājumi, kas saistīti ar mieru un drošību, cilvēktiesībām un demokrātiju, kā arī sadarbību kultūras jomā, ir jārisina, sadarbojoties Eiropas un Vidusjūras valstīm; atkārtoti apstiprina, ka Vidusjūras reģiona valstu savienības uzdevums ir risināt teritoriālās, infrastruktūras un vides problēmas ar stratēģiskiem plāniem un īpašiem projektiem; vēlas, lai šī konkrētā dimensija palīdzētu atjaunot Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerību;
21. atgādina pirmās ierosmes, kas tika izteiktas Parīzes augstākā līmeņa sanāksmē par Vidusjūru, kura notika 2008. gada 13. jūlijā: Vidusjūras attīrīšana, jūras transporta maģistrāles un sauszemes maģistrāles, civilā aizsardzība, saules enerģijas izmantošanas plāns, augstākā izglītība un pētniecība, Vidusjūras reģiona uzņēmumu attīstības iniciatīva;
22. atgādina, ka Barselonas procesa vērienīgo mērķu sasniegšanai ir nepieciešams steidzami paplašināt sadarbības jomas, iekļaujot ūdens resursu pārvaldību, lauksaimniecību, pārtikas apgādes drošību, enerģētiku, profesionālo apmācību, kultūru, veselību, tūrismu utt.;
23. stingri atbalsta Barselonas procesa – Vidusjūras reģiona valstu savienības vides dimensiju un ar to saistītās iniciatīvas un projektus, piemēram, jauno Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu iniciatīvu Vidusjūras attīrīšanai no piesārņojuma un Vidusjūras reģiona projektu saules enerģijai;
24. uzskata, ka visu Vidusjūras reģiona valstu iekļaušana Vidusjūras reģiona valstu savienībā sniegs iespēju plašāk risināt problēmas reģionā un efektīvāk saistīt un saskaņot procesu ar jau pastāvošām programmām, piemēram, ANO Vides programmas (UNEP) Vidusjūras reģiona valstu rīcības plānu;

25. atzinīgi vērtē EVPA 2008. gada 27. un 28. marta ceturtās plenārsēdes prezidentūras nobeiguma deklarācijā ietverto priekšlikumu izveidot Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu enerģijas kopienу, ko atbalstīja EVPA; atzīst, ka ir būtiski stiprināt sadarbību enerģētikas jomā starp Eiropas un Vidusjūras reģiona partnervalstīm un ka ir jāattīsta reģionālais enerģijas tirgus, lai īstenotu plašus atjaunojamās enerģijas infrastruktūras projektus Eiropas un Vidusjūras reģionā;
26. cer, ka Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu attiecību pastiprināšana veicinās miera un labklājības telpas izveidošanu; uzsver, ka miers un politiskā stabilitāte Vidusjūras reģionā ir īpaši svarīga kolektīvajai un individuālajai drošībai tālu aiz Vidusjūras krastiem; uzsver, ka tikai sarunu rezultātā panākts un vispārīgs konfliktu risinājums reģionā palīdzēs īstenot šo mērķi; uzskata, ka Savienībai ir jāuzņemas vadošā loma šo konfliktu atrisināšanā, iegūstot visu iesaistīto pušu uzticību; uzsver nepieciešamību oficiāli turpināt sadarbību starptautiskā terorisma, narkotiku tirdzniecības, organizētās noziedzības un cilvēku tirdzniecības apkarošanā; atzinīgi vērtē Marseļas deklarācijas aicinājumu iesaistītajām pusēm pielikt pūles ar mērķi īstenot pakāpenisku reģiona demilitarizācijas un atbrūņošanās procesu, lai it īpaši izveidotu no kodolieročiem un masu iznīcināšanas ieročiem brīvu zonu;
27. uzskata, ka, lai samazinātu spriedzi Vidusjūras reģionā, tā tautām ir jāuzlabo izpratne par savām kultūrām un sabiedrībām, un ka tādēļ ir jāatbalsta tādas iniciatīvas kā Civilizāciju alianse kā galvenais forums dialogam, kas sniegtu ieguldījumu reģiona stabilizācijā; prasa Padomei un Komisijai iesniegt stratēģijas, lai attīstītu šādu dialogu; mudina atjaunot sakarus starp EVPA un Annas Lindas fondu, tostarp rīkot sanāksmes starp Annas Lindas fonda vadošajiem tīkliem un EVPA Kultūras komiteju;
28. norāda, ka viens no galvenajiem Eiropas un Vidusjūras reģiona politikas mērķiem ir veicināt tiesiskuma, demokrātijas, cilvēktiesību un politiskā plurālisma ievērošanu, un norāda, ka joprojām notiek ļoti smagi pārkāpumi; atgādina, ka ir svarīgi veicināt cilvēktiesības un tiesisku valsti; vēlas, lai tiktu novērtēti līdz šim iegūtie rezultāti un partnerībā piemēroto instrumentu atbilstība; prasa Komisijai noteikt precīzus kritērijus šo instrumentu atbilstīgumam, arī to instrumentu atbilstīgumam, kas piemēroti attiecībās ar citām starptautiskajām organizācijām, piemēram, Eiropas Padomi, un ieviest efektīvu sistēmu, lai pārraudzītu to īstenošanu; šajā sakarībā aicina puses, uz kurām attiecas šī iniciatīva, sekmēt un veicināt reliģijas brīvības ievērošanu visiem un jo īpaši to attiecīgajām reliģiskajām minoritātēm; piekrīt kopīgas politiski institucionālas sistēmas izveidei, kas ļautu paaugstināt savstarpīguma dimensijas nozīmi gan problēmu noteikšanas, gan kopīgu risinājumu atrašanas līmenī;
29. tādēļ aicina Padomi un Komisiju šīs jaunās iniciatīvas mērķos skaidri nostiprināt cilvēktiesību ievērošanas un demokrātijas veicināšanu, nostiprināt pašreizējo mehānismu, piemēram, asociācijas nolīgumos iekļauto cilvēktiesību klauzulu, īstenošanu un cilvēktiesību apakškomiteju izveidi un izveidot mehānismu šīs klauzulas piemērošanai jaunās paaudzes nolīgumos un EKP divpusējos rīcības plānos; uzsver, ka cilvēktiesību veicināšanas instrumenti, kas pieejami saskaņā ar Eiropas kaimiņattiecību politiku, ir jāizmanto pilnībā, nodrošinot Eiropas iestāžu plašāku politisko kohēziju;
30. aicina visas partnerībā iesaistītās valstis, Komisiju un topošās Vidusjūras reģiona valstu savienības iestādes piešķirt jaunu impulsu kopējiem migrācijas politikas virzieniem, lai labāk izmantotu cilvēku resursus un stiprinātu apmaiņu starp Vidusjūras reģiona tautām, atsakoties no pieejas „drošība pirmajā vietā”; uzskata, ka imigrācijas jautājumu pamatā

jābūt likumīgas migrācijas iespējām, nelegālas migrācijas plūsmu apkarošanai, sekmīgākai imigrantu grupu integrācijai un patvēruma tiesību izmantošanai; uzsver ciešas sadarbības un līdzatbildības gara nozīmi starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un Vidusjūras reģiona dienvidu valstīm; atzinīgi vērtē Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ministru konferences par migrāciju sarīkošanu 2007. gada novembrī un uzskata, ka Vidusjūras reģiona valstu savienībai ir jāpiešķir prioritāte migrācijas plūsmu strukturētai pārvaldībai;

31. norāda uz Parīzes 2008. gada 13. jūlija Augstākā līmeņa sanāksmes laikā par Vidusjūru valstu un valdību vadītāju kopīgajā deklarācijā pausto, ka Barselonas process – Vidusjūras reģiona valstu savienība iezīmē apņēmību atbalstīt cilvēkresursu un nodarbinātības attīstību saskaņā ar Tūkstošgades attīstības mērķiem, tostarp mazinot nabadzību, kā arī sagaida jaunas iniciatīvas, programmas un finanšu noteikumus šajā sakarībā;
32. uzskata, ka Vidusjūras reģiona valstu savienības ekonomiskajām un tirdzniecības iniciatīvām izveidot Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu savstarpēji izdevīgas brīvās preču tirdzniecības zonu ir jāveicina reģiona tautsaimniecības izaugsme, tā labāka iekļaušanās pasaules ekonomikā un plašas likvidēšana starp Vidusjūras ziemeļu un dienvidu krastu, vienlaikus stiprinot sociālo kohēziju;
33. uzsver, ka sistemātiski jāizvērtē un jāņem vērā liberalizācijas procesa ietekme uz sociālo jomu, jo īpaši attiecībā uz nodrošinātību ar pārtiku; uzsver arī, ka šī ietekme dažādās nozarēs un dažādās valstīs var būt ļoti atšķirīga;
34. uzsver ēnu ekonomikas un masu ekonomikas nozīmi Vidusjūras dienvidu un austrumu valstīs; uzskata, ka reģiona attīstībai nepieciešams atbalstīt pakāpenisku šo darbību iekļaušanu oficiālajā ekonomikā;
35. vērš uzmanību uz to, ka jauno dalībvalstu, kuras pievienojās ES 2004. un 2007. gadā, un to Vidusjūras reģiona partneru sadarbība tirdzniecības jomā nemitīgi paplašinās; prasa ņemt vērā šo tendenci un partnerībā to atbalstīt;
36. uzsver nepieciešamību mudināt jauniešus veidot mazus uzņēmumus, tostarp atvieglot piekļuvi kredītiem un mikrokredītiem; turklāt uzskata, ka jāstiprina atbalsts Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Ieguldījumu un partnerības instrumentam (FEMIP);
37. atzīmē, ka nolīgums starp Eiropas Savienības dalībvalstīm, no vienas puses, un Vidusjūras reģiona valstīm, no otras puses, paredz sadarbības pasākumus imigrācijas un politiskā patvēruma jomā, tostarp imigrācijas centru finansēšanu, un prasa Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm pārliecināties, vai šajos centros tiek pilnīgā ievērotas pamatbrīvības;
38. uzskata, ka ir īpaši svarīgi īstenot konkrētus un reālus mērķus sociālajā jomā; šajā sakarībā atgādina, ka mērķi izveidot brīvās tirdzniecības zonu nevar vērtēt tikai saistībā ar ekonomisko izaugsmi, bet vispirms tas ir jāvērtē no darba vietu izveides viedokļa; atgādina, ka bezdarbs jauniešu un sieviešu vidū ir vissteidzamāk risināmā sociālā problēma Vidusjūras reģiona valstīs;
39. aicina Vidusjūras reģiona dienvidu valstis attīstīt dienvidu–dienvidu tirdzniecību, par piemēru izmantojot Agadiras ekonomisko nolīgumu, ko parakstīja Ēģipte, Jordānija, Maroka un Tunisija, un uzsver, ka Eiropas Savienības iestādēm ir pozitīvi jāreaģē uz tehniskā atbalsta pieprasījumiem, lai veicinātu šādu dienvidu–dienvidu ekonomisko integrāciju;

40. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī visu Vidusjūras reģiona valstu savienības partnervalstu valdībām un parlamentiem.